

FISO

(onderstaande kon tot op heden helaas niet in DNA worden behandeld!)

Voorzitter, middels een FISO proberen wij de verhoudingen van de beloningsstructuur van de ambtenaren te repareren. Voor mij is belangrijk eerst te weten wat de visie en uitgangspunten van de regering zijn t.a.v. het ambtenarenapparaat anno 2009 en in de toekomst. Dit dient als basis te dienen voor een operatie FISO. Graag vernemen wij dat eerst van de regering.

Waar is de kern/de oorsprong van het probleem?

In 1992 is de verhouding Ambtenarij – Ambtsdragers rechtgetrokken door de koppeling weer te herstellen met het ABB.

In 1998 is de functie van de Directeur en de Onderdirecteur ontkoppeld van de ambtenaren bezoldigingsreeks en een aparte beloningsreeks geïntroduceerd voor deze groep (SB 1998 no. 66/67).

Daarnaast is in deze periode ingevoerd een aparte groep de zgn. Strategische groepen. Daar er veel verzet hiertegen was, werd op 26 april 1999 een akkoord getekend tussen relevante partijen. Het basisakkoord van 26 april 1999 punten 1 en 2: luiden als volgt: .....

In dat akkoord werd afgesproken dat een onderzoek zou worden verricht om de ontstane scheve verhoudingen weer recht te trekken.

Het bevreemdt mij dat i.p.v. dat het onderzoek zich strekte tot herstel van de scheve verhoudingen, er een complete analyse werd gemaakt van de bestaande functieverhoudingen (Over deze analyse wordt gezegd dat deze ondeugdelijk was.)

Ondanks dat begrijpen wij nu dat de regering daarop een nieuwe bezoldigingsreeks heeft ontworpen (FISO). Hoe dat overleg met de ter zake belanghebbende bonden heeft plaatsgevonden is voor ons niet duidelijk. Wel is duidelijk dat grote delen van de groepen waar het om gaat ontevreden zijn met het resultaat. Omdat het om een technische materie gaat, beroept men zich op wettelijke regelingen.

Was er een overeenstemming bereikt conform deze overeenkomst, zo ja wanneer was dat en mogen wij een kopie van die overeenstemming? Want wat we nu doen is, zoals daarnet aangegeven, compleet wat anders dan wat er in het basisakkoord van 1999 was afgesproken.

1. Op het Juridisch vlak is er veel te zeggen. Deze hele operatie mist een gedegen juridische basis naar mijn mening.

De personeelwet van 1962, met name artikel 7, heeft als basis gediend voor het ABB van 1980, per Staatsbesluit van 23 dec. 1980 vastgesteld. Zaken die in een wet geregeld zijn, dienen per wet gewijzigd te worden en dat kan niet per staatsbesluit of erger nog per resolutie. Delegatie wat bijv. in de wet aangegeven is, dient stipt gevolgd te worden.

De resolutie van 9 maart 2009 is contrair met de personeelwet, waar de toelagen wel geregeld zijn als recht van de ambtenaren, kan niet per resolutie worden ingetrokken. Dit mag niet! Elke functiewaarderingssysteem dient verbonden te worden aan criteria van deugdelijkheid, aan wettelijke voorschriften, om vrijblijvendheid en willekeur in de bezoldigingspraktijk te voorkomen.

Het karakter van de toelagen is limitatief aangegeven in de wet, met name de Personeelwet, “de artikelen 20, 22, 25, 27 en 34 vergoeding van onkosten”, tevens in het ABB, artikel 7, “Toelagen”.

De soorten toelagen kunnen voortvloeien onder andere uit:

- a. verandering van standplaats,
- b. onkosten uit de vervulling van een functie zoals reis- en verblijfskosten en dienstkleding,
- c. het wonen op een bepaalde woonplaats,
- d. bijzondere gevaren, moeite of ontberingen,

- e. schadevergoedingen,
- f. beloning voor buitengewone inzet of prestatie,
- g. schuldloze verlaging in rang,
- h. waarneming van een functie,
- i. het verrichten van aan hem in het belang van de dienst opgedragen werkzaamheden, die niet reeds in de functie zijn verdisconteerd. Deze toelage kan niet meer dan 10% van de bezoldiging bedragen.

Toekenning van een toelage aan landsdienaren dient uitsluitend overeenkomstig de daarvoor bij Staatsbesluit vast te stellen voorschriften te geschieden.

Sedert de inwerkingtreding in 1980 van het Ambtenaren Bezoldigingsbesluit zijn krachtens artikel 16 alle toelagen, uit andere hoofde dan in gevallen bedoeld in de Personeelwet en het ABB, door de ambtenaar boven zijn bezoldiging genoten, vervallen.

Aangezien in de Personeelwet artikel 11 en het ABB geen delegatiebepaling is vervat, rijst de vraag ingevolge welke betrekkelijke bepalingen, bij resolutie het e.e.a. kon worden vastgelegd evenzo ook de bevrozing van de toelagen.

Juridisch een misser naar mijn mening en als ik het juist heb dan is deze hele operatie m.b.t. de toelagen dus onrechtmatig. Er dient op dit vlak nogal wat gerepareerd te worden! Hoe denkt de regering dit aan te pakken?

2. Enkele andere knelpunten:

- a. De onderlinge verhoudingen binnen de sectoren. De verschillen in salaris tussen bijv. de leraren van de middelbare scholen zijn helemaal scheef. Studeren loont niet meer. Het is niet stimulerend om door te studeren. Leraren met een eerstegraads bevoegdheid (MO-B/Universitair) die SRD 2031 verdienen t.o.v. leraren met een derdegraads bevoegdheid die SRD 2249 verdienen. Leraren van het VOJ kunnen nu meer verdienen dan leraren die werken op het VOS. Een directeur van een VOJ school kan meer verdienen dan een directeur van een VOS school. Directeuren van VOS scholen worden toelagen onthouden die directeuren van VOJ scholen ontvangen, bijv. het moeten doorwerken in de vakanties. De leraren worden niet aangemoedigd om verder te studeren en door te werken. Eigenlijk speelt het niet in op de realiteit, want hoe wil je bijv. het afgelopen schooljaar goed afsluiten en het nieuwe schooljaar goed voorbereiden als de directeuren van bijv. de VOS scholen niet doorwerken na 15 augustus en voor 1 oktober?
- b. De verhoudingen tussen de sectoren onderling. Personen met weinig of geen opleiding die een administratieve functie bekleden, verdienen veel meer dan leerkrachten op VOS niveau met een eerstegraads bevoegdheid.
- c. De ervaringsjaren zijn weggevallen. Bij de inpassing gaat de overheid voorbij aan de ervaringsjaren. Personen die pas in dienst zijn gekomen verdienen nu evenveel als personen die al tien jaren en meer dezelfde functie bekleden. Zeer onrealistisch volgens mij.
- d. Met de regering was overeen gekomen dat de ingangsdatum voor de verhouding 1 op 6 per 1 januari 2009 zou ingaan. De regering heeft eenzijdig de ingangsdatum verschoven naar 1 januari 2010. Er is op dit moment ook geen garantie dat de overheid deze datum niet verder verschuift.
- e. Diplomabezit is ondergeschikt gemaakt.
- f. Leidinggevenden verdienen minder dan medewerkers op dezelfde afdeling.
- g. Gelijkgestelde functies op verschillende ministeries worden verschillend (minder of meer) gewaardeerd.
- h. Het leger is gestoeld op het rangenstelsel. Tot voor kort maakte het niet uit of je bijv. als kapitein in een bepaalde functie zat en dan later weer in een andere functie.

Voorbeeld.: kap. A is nu compagnie-commandant, kap. B werkt bij de opleidingen als hoofd van het didactisch bureau (daar heb je een zekere onderwijsbevoegdheid voor nodig). Heb je die niet, dan is het nu zo dat kap A meer dan kap B zal gaan verdienen.

Binnen het leger wil men dat alle militairen van de zelfde rang en gelijk aantal dienstjaren, gelijke salarissen hebben.

Kan de Regering ons aangeven of er afgesproken was dat een onpartijdig, deskundig en erkend organisatie- en adviesbureau met de implementatie belast zou worden? De implementatie is thans toevertrouwd aan een werkm van de overheid, waardoor ingrijpen zijdens de politiek mogelijk is en waardoor er ruimte voor willekeur weer ontstaat.

Voorzitter, gelet op de vele problemen die er thans rijzen, de vele stakingen zijn een voorbeeld daarvan, maar ook heel veel mensen zijn ontevreden en gaan niet over tot staking, vraag ik me af wat verstandig is nu te doen.

De regering heeft op de valreep een bemiddelingsteam aan het werk gezet. Ik stel voor dat er de komend dagen door wordt onderhandeld met alle partijen en dat er een overeenstemming wordt bereikt over het te vervolgen traject. Dat is dringend, want de dienstverlening stagneert enorm. De stagnaties in o.m. het onderwijsveld kunnen wij ons niet meer permitteren. Analfabetisme neemt toe in de afgelopen jaren. Deze en andere zaken baren mij enorm veel zorgen.

Ik heb begrepen dat er een voorstel om door te onderhandelen vanaf zondag 3 mei 2009 bij de President ligt. De bonden wachten nog steeds op groen licht van de President. Wat is het probleem President? Welke onoverbrugbare knelpunten zijn er tot nu toe, waardoor er geen sprake kan zijn van normalisatie op diverse gebieden? Welke oplossingsmodellen gaat de Regering hanteren?

Voorzitter, ik dank u voor uw aandacht.

Drs. Rabindre T. Parmessar, DNA, 5 mei 2009